Reprezentativa U.R.S.S., care în 1960 — sub conducerea antrenorului Kacialin — a intrat în posesia „Cupei Europei"

ACTUALITATEA ÎN FOTBALUL DIN U.R.S.S.

KACIALIN A PORNIT LA DRUM...

● Un prim test la Odesa, cu lot remaniat ● S-a încheiat lupta pentru supremație în campionat? ● Dinamo Kiev continuă să domine

La ora actuală fotbalul sovietic își desfășoară activitatea sub semnul a două obiective, care atrag în mod special atenția marelor largi de pasionați: campionatul, mai precis lupta pentru primul loc, și pregătirile echipei naționale, în vederea preliminariilor campionatului mondial din 1970.

De fapt bătălia din campionat a fost încheiată și Dinamo Kiev a înscris în gloriosul ei palmares încă un titlu unional, pentru că înainte de final, cu două etape, are la activ opt puncte avans. Tentativa celui mai periculos urmăritor, Spartak Moscova, a eșuat, cu toate că liderul nu juca în acea zi. Dar, moscoviții au trăit clipe grele la Odesa, unde Cernomoreț s-a dovedit un adversar extrem de redutabil. De altfel, în min. 30 marinarii din Odesa conduceau cu 2—0 (!) și jocul urma o evoluție nu prea plăcută pentru Spartak. Jucătorii oaspeți au reușit până la urmă să se regrupeze și după ce au redus din handicap, au egalat, evitînd un eșec care la început se profila la proporții îngrijorătoare. Spartak n-a pierdut meciul, dar a pierdut un punct și cu acesta și ocazia de a se apropia de Dinamo Kiev. Astfel, liderul continuă să dețină, liniștit, comandamentul în pluton, dominînd și această ediție a campionatului cu siguranța cu care a făcut-o și în trecut. Urmăritorii au rămas să lupte pentru cinstea de a ocupa locurile 2 și 3, ocupate în prezent de Spartak Moscova și Torpedo Moscova, echipa golgeterului campionatului — Strelțov (16 goluri).

În ce privește lotul reprezentativ, acesta și-a început recent pregătirile sub conducerea antrenorului G. D. Kacialin, (revenit la cîrma echipei naționale) — cel care a îndrumat echipa U.R.S.S., cîștigătoarea medaliei de aur la Olimpiada din 1956 (Melbourne) și pe cea care a cucerit „Cupa Europei" înter-țări în 1960. Kacialin (în vîrstă de 57 de ani) este ajutat în misiunea sa de un antrenor mai tînăr, E. I. Gorianski (39 ani), în ultimul timp antrenor al echipei Zaria din Lugansk, unde — de altfel — a terminat institutul pedagogic.

Pentru Kacialin începe o perioadă dificilă pentru că are de pregătit o echipă care — în condițiile în care candidatele puternice la primele locuri în ierarhia mondială sînt tot mai numeroase — să lupte cu șanse pentru un loc fruntaș, în orice caz mai bun decît cel ocupat la campionatul Europei (locul 4). De aceea, încă de pe acum au început antrenamentele lotului preconizat pentru preliminariile C.M., care, pînă atunci, va fi rodat în cîteva partide amicale. Reamintim că reprezentativa U.R.S.S. își va disputa meciurile din grupa a IV-a europeană a preliminariilor în toamna anului viitor (cu Irlanda de Nord la 10 septembrie și 22 octombrie, cu Turcia la 12 octombrie și 6 noiembrie sau 7 decembrie).

Recent Kacialin și-a convocat jucătorii la Odesa, unde au jucat în compania echipei Cernomoreț (2—0, goluri înscrise de **Abduraimov** și **Puzan**), într-o formație cu multe noutăți: **Rudakov (Pșenicinikov) — Afonin (Zikov), Șesternev, Skliar (Kaplicinii) Dzodzuașvili, Maslov, Muntian, Abduraimov (Metreveli), Puzan, Esikov (Markarov), Hmelinițki (Evriujihin).** Pe lîngă numele noi cuprinse în lotul lui Kacialin, se remarcă rechemarea lui Metreveli, Markarov și Evriujihin. De subliniat în mod special prezența portarului dinamovist din Kiev, **Rudakov**, care — în fine — s-a văzut selecționat. „Sita" lui Kacialin nu se va opri însă aici.

„VENIM LA PITEȘTI CU GÎNDUL SĂ MARCĂM UN GOL"

DECLARĂ ANTRENORUL TURC ADNAN SÜVARI

— Credeți că va reface F. C. Argeș diferența în meciul de la Pitești?

Cu această întrebare m-a „atacat" după meci Adnan Süvari, *antrenorul formației din* Izmir, *aflînd că sînt ziarist român și că doresc să-mi răspundă la cîteva întrebări. Așa că eu m-am găsit în postura celui intervievat. Dar răspunsul n-a întîrziat:*

— *Vreau să vă spun că în altă ediție a* C.O.T., F. C. Argeș *a pierdut în fața lui* F. C. Toulouse *tot cu 3—0 și că în returul de la Pitești gazdele au cîștigat cu 5—1, după ce francezii deschiseseră scorul și conduceau, deci, cu 4—0!*

Răspunsul l-a pus pe gînduri pe antrenorul turc. Și am trecut la contraatac:

— Care au fost, după părerea dv., greșelile pe care le-a făcut F. C. Argeș în meciul cu Göztepe?

— *Într-adevăr au fost mai multe. Mai întîi, a fost complet depășită de viteza cu care a jucat echipa mea. De altfel, în tactica de joc stabilită am hotărît ca încă din primul minut să căutăm să ne impunem jocul și să marcăm cît mai repede pentru a influența moralul fotbaliștilor români. Și am reușit ca în min. 10 scorul să fie 2—0 pentru noi și apoi, în scurtă vreme, 3—0. Deci reușită completă din acest punct de vedere. Un rol important în intimidarea adversarului l-a avut și „galeria" noastră. Ați văzut, încă înainte de începerea meciului, pe cel ce alerga de la o tribună la alta cu steagul clubului nostru? Galeria nu face oare și ea parte din meci? Dar să revin la întrebarea dv. inițială. O altă greșală a echipei dv. a fost apărarea complet nepusă la punct. Eu nu am înțeles cum au jucat fundașii dv., care au fost indicațiile antrenorilor, pentru că nu au aplicat nici marcajul om la om, nu au aplicat nici sistemul cu libero și nici „linie cu acoperire". Atacul nostru a avut în față suficient teren liber pentru a combina, profitînd de distanța mare care era între fundașii dv. O altă greșeală a echipei dv. a fost moliciunea cu care a acționat în teren, ca și faptul că a ținut foarte mult mingea. Mi-au plăcut calitățile tehnice ale numărului 10 al dv. (n.n. Dobrin), dar eficiența lor a fost minimă. Mai bine strunit de antrenori, va putea ajunge un jucător de clasă europeană, dar îl pîndește deopotrivă și pericolul de a deveni un anonim talentat. Și mai cred că este un fapt care a contat mult în înfrîngerea lui F.C. Argeș: faptul că a jucat pe un teren acoperit cu pămînt.*

— De ce nu se gazonează?

— *Cred că la anul va fi gazonat. Va fi mai bine și pentru noi pentru că terenul nostru de antrenament e gazonat. De aceea terenul stadionului „Alsanceak" constituie un inconvenient și pentru noi. De altfel, Göztepe joacă mai bine pe un stadion cu gazon, cum sînt cele de la Istanbul sau Ankara.*

— Ce credeți despre meciul retur?

— *Nu pot spune nimic, pentru că în fotbal se poate întîmpla totul! Dar ținta noastră va fi să marcăm un gol!*

Deci, atenție F. C. Argeș: Göztepe vrea să-și onoreze a cincea prezență consecutivă în „C.O.T." cu calificarea în turul al III-lea. Va reuși? Răspunsul depinde de „alb-violeți", de atenția pe care o vor acorda eliminării carențelor constatate săptămîna trecută la Izmir și meciului în sine. Concentrîndu-se pe tot parcursul partidei, dar fără a juca crispat, poate că echipa piteșteană va reuși un joc pe măsura acelui 5—1 administrat lui F. C. Toulouse.

Mircea TUDORAN

ALTITUDINEA MEXICULUI PREOCUPĂ ȘI PE FOTBALIȘTI

Mult discutata problemă a adaptării la altitudinea Mexicului, gazdă a viitoarei ediții a campionatului mondial, preocupă din ce în ce mai mult atît pe antrenorii echipelor participante, cît și forul suprem, F. I. F. A. La turneul olimpic de fotbal, F.I.F.A. a avut ca observator pe unul dintre cei mai reputați tehnicieni ai săi, vest-germanul **Dettmar Cramer**. În urma vizionării meciurilor din cadrul acestui turneu, **Dettmar Cramer** a făcut o serie de observații și constatări pe care le-a sintetizat, sub formă de recomandări, în cinci puncte, după cum urmează:

1. **Altitudinea.** Jocurile turneului final se vor disputa în cinci orașe diferite a căror altitudine variază între 800 și 1 200 m. **Pentru adaptarea organismelor la această altitudine, Cramer consideră că este nevoie de o perioadă de 3—4 săptămîni,** timp în care antrenamentele, ca intensitate și durată, să se desfășoare progresiv.

2. **Recuperarea.** Conform programului de disputare ai jocurilor din cadrul turneului final, rezultă că echipele vor avea la dispoziție numai o pauză de 48 ore între două jocuri, timp pe care **Cramer** îl consideră cu totul insuficient pentru o recuperare totală. El este de părere că **un minimum de trei zile este absolut necesar pentru o recuperare completă.** Deci, după el, **o echipă n-ar trebui să joace mai mult de două meciuri într-o săptămînă,** dar — în același timp — a admis că **acest lucru este practic imposibil** din cauza dificultăților ce s-ar crea organizatorilor.

3. **Temperatura.** Turneul final este prevăzut a se desfășura între 31 mai — 21 iunie 1970, în orele de după amiază. Or, **în această perioadă, se prevăd temperaturi dintre cele mai ridicate,** motiv pentru care **Cramer** consideră că **cel mai nimerit este ca meciurile să se desfășoare în nocturnă,** ceea ce, de asemenea, creează mari dificultăți organizatorilor.

4. **Aspectul psihologic este,** de asemenea, un element de primă importanță de care antrenorii echipelor participante vor trebui cu precădere să țină seama. În acest sens, **el recomandă un minimum de 6—8 săptămîni pe care componenții echipelor să-l petreacă împreună,** timp în care pregătirea psihică să se situeze la același nivel cu cea tehnică sau tactică.

5. **Alimentația** este al cincilea și ultimul element asupra căruia **Cramer** a ținut în mod deosebit să atragă atenția. În acest sens **el recomandă tuturor echipelor să fie însoțite de un lucrător propriu care să prepare menuurile cele mai adecvate din alimentele consumate în mod obișnuit** de către jucătorii respectivi.

OPINIILE LUI ALF RAMSEY

Pentru antrenorul echipei Angliei este clar că Mexic 1970 nu va fi Londra 1966 și asta, printre altele, datorită condițiilor de climă și altitudine. De aceea, pentru a găsi mijloacele pentru combaterea efectelor, s-a deplasat de două sau trei ori în Mexic, iar acum, cu prilejul Jocurilor Olimpice, Ramsey a urmărit turneul de fotbal de la început și pînă la sfîrșit, și-a luat notițe de la toate meciurile urmărite, a stat de vorbă cu jucătorii, antrenorii, dar la urmă nu i-a lăsat să-i scape decît această remarcă: „Multe echipe „mor" în ultima jumătate de oră. Echipa Angliei va trebui supusă unei lungi perioade de pregătire. Dacă altitudinea a pus probleme atleților și înotătorilor de fond, ea va ridica și mai multe în fața fotbaliștilor, pentru că nu toate meciurile se vor disputa la aceeași altitudine".

Așadar, altitudinea a încetat să mai fie o problemă pentru olimpici, dar începe să fie în centrul atenției fotbaliștilor...

„CUPA ROMÂNIEI" PRIMEȘTE VIZITA „CUPEI ANGLIEI"...

Sorții au vrut (și nu este deloc rău cînd e vorba să vedem la lucru o echipă bună) ca *Dinamo București* să aibă ca adversar în turul al doilea al „Cupei cupelor", pe *West Bromwich Albion*, cîștigătoarea din acest an (pentru a cincea oară) a Cupei Angliei. Echipă masivă, înzestrată cu o mare capacitate de luptă, care exercită aproape permanent un presing asupra adversarului, *West Bromwich* face parte în acest moment din primul eșalon al campionatului englez: locul 8—9 (împreună cu *Burnley*), cu 18 puncte din 16 jocuri, după *Liverpool*, *Everton*, *Leeds* (cu care ultima dată a terminat la egalitate în deplasare), *Arsenal*, *Chelsea*, *West Ham* și *Tottenham*.

Pe cartea sa de vizită sînt înscrise cîteva succese prestigioase, ținînd seama că ele sînt obținute în fotbalul britanic: *campioană* în 1919-20, clasată pe *locul doi* în campionat în 1924-25 și 1953-54, *campioană a ligii a doua* în 1901-02 și 1910-11, *locul doi* în liga secundă în 1930-31 și 1948-49, *cîștigătoare a Cupei Angliei:* 1887-88, 1891-92, 1930-31, 1953-54, 1967-68, *finalistă* în 1885-86, 1886-87, 1894-95, 1911-12 și 1934-35, *cîștigătoare a Cupei Ligii* în 1965-66, *finalistă* în 1966-67, la care se adaugă și cîteva performanțe pe plan local în orașul Birmingham (campionat și cupă).

Înființată, cum am mai scris, în 1879 sub numele de *West Bromwich Strollers* și devenită, un an mai tîrziu *West Bromwich Albion*, nume sub care a fost unul din cluburile fondatoare ale ligii engleze (1888), apropiatul adversar al dinamoviștilor bucureșteni cuprinde, în prezent, în lotul său de jucători, elemente de clasă, multe formate în sînul său, selecționate în diferite reprezentative. *Reed*, de pildă, a făcut parte din echipa de juniori a Scoției, iar *Colquhoun* din reprezentativa de tineret a aceleiași țări; *Talbut* și *Clark* au fost selecționați în naționala de tineret a Angliei; *Williams* a fost căpitanul echipei Țării Galilor în partida cu Irlanda, din care a făcut parte și colegul său *Rees*; *Hope* și *Fraser* au jucat pentru Scoția contra Olandei; *Merrick* și *Brown* au jucat pentru Anglia juniori, *Hughes* a fost selecționat în echipa școlară a Angliei, *Hartford* în aceea de juniori a Scoției, iar *Krzywicki* în selecționata de tineret a Țării Galilor. Desigur, nu sînt nume cu sonoritatea unui *Bobby Charlton*, *Best* sau *Law*, dar în campionatul britanic ele sînt bine cotate și din ele antrenorul *Alan Ashman* și înaintașii săi au format un team omogen, a cărui valoare o vom judeca mai bine peste cîteva zile în compania lui Dinamo București, dar despre care ne-a făcut să înțelegem ceva Bazil Marian, prezent — cum scriam — la meciul Leeds — West Bromwich, prin cîteva fraze cu neascunse superlative...

Cîștigătoarea „Cupei Angliei", echipa West Bromwich Albion, adversara lui Dinamo București în turul al doilea al „Cupei cupelor"